

Sygn. Akt XVII AmE 335/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 czerwca 2020 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia SR (del.) Jolanta Stasińska**

Protokolant: Magdalena Żabińska

po rozpoznaniu w dniu 17 czerwca 2020 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w Z.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Z. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 4 lipca 2018 roku, Nr (...)

1. oddala odwołanie,
2. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Z. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720,00 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SR (del.) Jolanta Stasińska

Sygn. akt XVII AmE 335/18

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 4 lipca 2018 roku numer (...), na podstawie art. 56 ust. 2 i art. 56 ust. 1 pkt 3a, w związku z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2018 r. poz. 755 z późn. zm.), w związku z § 5 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz. U. z 2007 r. Nr 133, poz. 924), oraz na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 z późn. zm.) w związku z art. 30 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu w dniu 18 maja 2017 r. na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy - Prawo energetyczne, postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia (...) S.A. kary pieniężnej za niestosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r., orzekł, co następuje:

1. (...) S.A.:

- w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 r. w odniesieniu do obiektu zlokalizowanego w J. przy ul. (...),

- w dniach 10-12 sierpnia 2015 r. w odniesieniu do obiektu zlokalizowanego w R. przy ul. (...),

naruszyła obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne, co podlega karze pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 3a tej ustawy.

2. za działanie wymienione w punkcie 1 wymierzam (...) S.A. karę pieniężną w kwocie 30 558,00 zł (słownie: trzydzieści tysięcy pięćset pięćdziesiąt osiem złotych 00/100).

Od wyżej wymienionej decyzji powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Z. złożył odwołanie. Wniósł o:

- zmianę w punkcie 2 decyzji poprzez odstąpienie od wymierzenia kary przewidzianej w art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy Prawo energetyczne ze względu na brak zawinienia po stronie powoda, ewentualnie

- o chylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, w tym, w szczególności w celu ustalenia przez organ czy istniały uzasadnione przesłanki do wprowadzenia przez (...) S.A., w dniach 10-11 sierpnia 2015 roku, ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, zarzucając Prezesowi URE naruszenia art. 6, 7 i 7a § 1 k.p.a. oraz art. 56 ust. 6 ustawy prawo energetyczne,

- o zasądzenie na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu odwołania powód podniósł również, że naruszenie, którego wystąpienie ustalono w obiekcie zlokalizowanym w R. w dniu 12 sierpnia 2015 r. (przekroczenie łącznie 0,3062MW w godzinie) było minimalnym naruszeniem ograniczeń wprowadzonych Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 2015 roku. Powód wskazał przy tym, że przedmiotowe przekroczenie zostało wyjaśnione. Było uzasadnione ochroną innego dobra. Wynikało z konieczności zapewnienia pracownikom warunków pracy zgodnych z przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa i higieny pracy, zwłaszcza że Rozporządzenie weszło bez jakiegokolwiek *vacatio legis*. Dopiero po ujawnieniu treści nowego aktu prawnego powód mógł się do jego treści zastosować. Zdaniem powoda pozwany naruszył również treść art. 56 ust. 6 ustawy – Prawo energetyczne. Z nieznanymi przyczyni Prezes URE uznał stopień szkodliwości czynu jako znaczny. Arbitralnie stwierdził, że czyn miał bezpośredni wpływ na bezpieczeństwo Krajowego Systemu Elektroenergetycznego, a co za tym idzie, spowodował realne zagrożenie bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej w całym kraju. Powód z takim stanowiskiem nie mógł się zgodzić, z uwagi na znikomą ilość energii pobieranej przez powoda w stosunku do ilości energii elektrycznej produkowanej i zużywanej w kraju.

Pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o:

1. oddalenie odwołania,

2. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany podtrzymał stanowisko zawarte w treści decyzji. Pozwany wskazał ponadto na niezwykle istotny z punktu widzenia systemu elektroenergetycznego aspekt samodyscypliny odbiorców, bowiem odbiorca, który nie dostosuje się do ograniczenia, pobierze z sieci energię przeznaczoną dla innego podmiotu, który powinien ją otrzymać na preferencyjnych zasadach jako świadczący usługi publiczne, np. szpital lub port lotniczy. Wprowadzenie ograniczeń nie polega bowiem na fizycznym odcinaniu odbiorców od sieci, lecz właśnie na dobrowolnym dostosowaniu się do ustalonych wcześniej planów. Pozwany wskazał też, że powód miał możliwość dostosowania się do ograniczeń od dnia 10 sierpnia 2015 roku od godziny 10:00, z uwagi na komunikat podany w(...) Programie (...), który został ogłoszony w dniu 10 sierpnia 2015 roku o godzinie 7:55. Pozwany podtrzymał również stanowisko co do zasadności wymiaru kary wskazanej w pkt 2 zaskarżonej decyzji. Pozwany nie podzielił również stanowiska powoda, że charakter naruszenia pozwala uznać je za naruszenie o charakterze znikomym.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Odbiorca (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Z. zawarł z (...) umowy:

1. w dniu 29 lipca 2009 r. umowę sprzedaży energii elektrycznej wraz z usługą dystrybucji nr (...) w odniesieniu do obiektu zlokalizowanego w J. przy ul. (...). Zgodnie z § 3 ust. 6 tej umowy: „W przypadku wprowadzenia ograniczeń w poborze energii elektrycznej Odbiorca zobowiązany jest ograniczyć pobór mocy, zgodnie z „Planem wprowadzania ograniczeń”. Ponadto, w myśl § 3 ust. 7 ww. umowy: „Minimalna moc wymagana dla zapewnienia bezpieczeństwa ludzi i mienia w przypadku wprowadzenia ograniczeń w poborze energii elektrycznej wynosi 200 kW, (...)”

2. zawarła w dniu 1 lutego 2014 r. umowę kompleksową dostarczania energii elektrycznej nr (...) w odniesieniu do obiektu zlokalizowanego w R. przy ul. (...). Zgodnie z § 4 ust. 6 tej umowy: „ W przypadku wprowadzenia, na mocy przepisów Prawa energetycznego i aktów wykonawczych do Prawa energetycznego,, ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, Klient jest zobowiązany do dostosowania maksymalnego poboru mocy i dobowego poboru energii do planu ograniczeń stosownie do komunikatów, przekazywanych Klientowi na zasadach określonych w obowiązujących przepisach (...)”. Ponadto, w myśl § 4 ust. 7 ww. umowy: „Maksymalne ograniczenie w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, (...) ustala się przy 20 stopniu zasilania na poziomie określonym w Załącznikach do Umowy. (...)”.

Informacje o wielkości danych dotyczących Odbiorcy wynikające z Planu wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które obowiązywały Odbiorcę w okresie od 10 do 31 sierpnia 2015 r., zostały przekazane Odbiorcy przez (...) w odniesieniu do:

1. obiektu zlokalizowanego w J. przy ul. (...) został przekazany Odbiorcy przez (...) pismem z dnia 11 sierpnia 2014 r., znak: (...)

2. obiektu zlokalizowanego w R. przy ul. (...) został przekazany Odbiorcy przez (...) pismem z dnia 15 lipca 2014 r., znak: (...)

(k. 71, 72-80, 81-84, 37, 70 akt adm.)

(...) S.A. w dniu 10 sierpnia 2015 roku wydały komunikat, iż w związku z obniżeniem dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości, spowodowanych m. in. wyjątkowo wysokimi temperaturami i niskimi stanami wód w zbiornikach wodnych i rzekach, stwierdziły wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu postanowień art. 3 pkt 16d ustawy - Prawo energetyczne wprowadzając, na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 tej ustawy, od godz. 10:00 dnia 10 sierpnia 2015 r, ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Jednocześnie, w dniu 10 sierpnia 2015 r. (...) S.A., działając na podstawie art. 10 ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne, powiadomiły Ministra Gospodarki (obecnie: Minister Energii) i Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (dalej: „Prezes URE”) o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłosiły Ministrowi Gospodarki konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7 ustawy - Prawo energetyczne, tj. w trybie wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia o wprowadzeniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej do dnia 31 sierpnia 2015 r. Rada Ministrów w dniu 11 sierpnia 2015 r. wydała Rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw pod poz. 1136 i wprowadziło te ograniczenia w okresie od dnia 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do dnia 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00. (okoliczności bezsporne)

Na wezwanie Prezesa URE (...) S.A. (dalej: (...)), do której sieci (...) S.A. (dalej: „Odbiorca”) jest przyłączona, pismem z dnia 10 maja 2016 r., przedstawił zbiorcze dane wskazujące na stopień niedostosowania się odbiorców „przyłączonych do sieci Operatorów Systemów Dystrybucyjnych do wprowadzonych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej”, obowiązujących w dniach od 10 do 31 sierpnia 2015 r. Na podstawie powyższych danych zostały wygenerowane informacje wskazujące na stopień niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w odniesieniu do punktów poboru

energii elektrycznej zlokalizowanych: w J. przy ul. (...) i w R. przy ul. (...) (dalej „obiekty Odbiorcy”). Z powyższych informacji wynika, że Odbiorca przekroczył obowiązujące go - zgodnie z Planami ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w następujący sposób:

1) dla punktu poboru zlokalizowanego J. przy ul. (...)

a. 10 sierpnia 2015 r. łącznie 2,61695 (MW w godzinie);

b. 11 sierpnia 2015 r. łącznie 0,82920 (MW w godzinie).

Łącznie dla wyżej wymienionego okresu Odbiorca przekroczył 3,44615 MW w godzinie.

2) dla punktu poboru zlokalizowanego w R. przy ulicy (...):

a. 10 sierpnia 2015 r. łącznie 4,5431 (MW w godzinie);

b. 11 sierpnia 2015 r. łącznie 1,8906 (MW w godzinie);

c. 12 sierpnia 2015 r. łącznie 0,3062 (MW w godzinie).

Łącznie w tym punkcie poboru dla wyżej wymienionego okresu Odbiorca przekroczył 6,7399 MW w godzinie.

Łącznie w dwóch punktach poboru Odbiorca przekroczył 10,18605 MW w godzinie.

(k. 3-6 akt adm.)

Pismem z dnia 18 maja 2017 r. Prezes URE zawiadomił Odbiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej wzywając go jednocześnie do zajęcia stanowiska w sprawie, tj. w szczególności do złożenia wyjaśnień dotyczących powodów niedostosowania się przez Odbiorcę do wprowadzonych ograniczeń, a także nadesłania kopii wszelkich dokumentów mogących stanowić dowód w sprawie. W szczególności Odbiorca został wezwany do ustosunkowania się do przekazanych mu informacji otrzymanych przez Prezesa URE od (...) wskazujących na stopień niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. (k. 1-2 akt adm.)

Pismem z dnia 22 czerwca 2017 r. Odbiorca przedstawił Prezesowi URE swoje stanowisko w sprawie wskazując m.in., że zasadniczo stosował się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r. Niewielkie przekroczenie mocy w dniu 12 sierpnia 2015 r. było spowodowane pracą wentylatora nawiewno-wywiewnego na hali głównej i hali nr 3 w R., która była konieczna ze względu na produkcję i zapylenie. Fala wysokich upałów spowodowała również konieczność ochrony pracowników przed przegrzaniem a tym samym wymusiła pracę wentylatorów w łaźniach pracowniczych. Wskazał też, że należało zapewnić oświetlenie hali. Ze względu na wysokie temperatury w pomieszczeniach serwerowni komputerowych musiały również pozostać włączone klimatyzatory a także wentylacje w magazynie materiałów niebezpiecznych w celu zapewnienia bezpieczeństwa prowadzonego przedsiębiorstwa. Odbiorca wskazał, że nie był w stanie, w ciągu jednego dnia, zmienić założeń instrukcji, tak aby zapewnić bezpieczeństwo pracy przy urządzeniach. Okoliczności faktyczne wskazujące na niewielkie przekroczenie w poborze energii stanowiące znikomy stopień szkodliwości czynu, jednoznacznie uzasadniają wydanie decyzji o odstąpieniu przez Prezesa URE od nałożenia na odbiorcę kary pieniężnej i umorzenie postępowania. (k. 7-9 akt adm.)

W trakcie postępowania administracyjnego Prezes URE wzywał Odbiorcę oraz (...) do nadesłania dodatkowych informacji i dokumentów zmierzających do wyjaśnienia sprawy a w szczególności do weryfikacji przedstawionych Prezesowi URE przez (...) danych dotyczących stopnia niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych ograniczeń. (k.65, 66, 67, 69-84, 85, 86, akt adm.)

Pismem z dnia 8 maja 2018 r. zawiadomiono Odbiorcę o zakończeniu postępowania dowodowego w niniejszej sprawie i poinformowano o możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy w terminie 7 dni od dnia doręczenia tego pisma z jednoczesnym pouczeniem, że niezapoznanie się w powyższym terminie z aktami sprawy zostanie uznane za rezygnację z możliwości wypowiedzenia się w sprawie zgromadzonego materiału dowodowego. W wyznaczonym terminie Odbiorca skorzystał z możliwości zapoznania się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym nie zgłaszając uwag. (k. 88, 88a, 89, 90 akt adm.)

Odbiorca w 2017 roku osiągnął przychód (...) zł. (k. 87 akt adm.)

W dniu 4 lipca 2018 roku Prezes URE wydał decyzję Nr (...) . (k. 91-98 akt adm.)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

W treści odwołania powód twierdził, iż nie zaistniały przesłanki na nałożenia kary na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e., gdyż pozwany nie wykazał czy istniały uzasadnione przesłanki do wprowadzenia przez (...) S.A., w dniach 10-11 sierpnia 2015 roku, ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, natomiast przekroczenia dokonane przez powoda w dniu 12 sierpnia 2015 roku wystąpiły w stopniu znikomym.

Powyższe twierdzenie powoda nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne w przypadku zagrożenia:

- 1) bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej polegającego na długookresowym braku równowagi na rynku paliwowo - energetycznym,
- 2) bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej,
- 3) bezpieczeństwa osób,
- 4) wystąpieniem znacznych strat materialnych

- na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części mogą być wprowadzone na czas oznaczony ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła. Zgodnie natomiast z ust. 6 Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb wprowadzania ograniczeń, o których mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę znaczenie odbiorców dla gospodarki i funkcjonowania państwa, w szczególności zadania wykonywane przez tych odbiorców; zaś zgodnie z ust. 7, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw energii, w drodze rozporządzenia, może wprowadzić na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła, w przypadku wystąpienia zagrożeń, o których mowa w ust. 1.

Dalej wskazać należy, iż zgodnie z art. 11c ust. 2 pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne, w przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego może wprowadzić ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 7, lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin. Z treści powyższego przepisu wynika, iż w przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii do kompetencji OSP na mocy tej ustawy należało wprowadzenie ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii, na okres nie dłuższy niż 72 godziny. W dalszej kolejności ustawodawca przewidział, w treści art. 11d ust. 3 tej ustawy, iż w okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operatorzy systemu elektroenergetycznego mogą wprowadzać ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia. Należy

wskazać przy tym, iż art. 11 c jak również art. 11 d ustawy – Prawo energetyczne jest wynikiem implementacji postanowień dyrektywy 2005/89 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. dotyczącej działań na rzecz zagwarantowania bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej i inwestycji infrastrukturalnych. Przyczyną powołania powyższych przepisów jest zatem dalsze doprecyzowanie działań jakie powinien podjąć OSP w związku z zaistnieniem (powstaniem i występowaniem) zagrożenia bezpieczeństwa dostawy energii Elektrycznej, jednym z nich jest wprowadzenie przedmiotowych ograniczeń, do których powód powinien był się zastosować. Niewątpliwe, fakt „występowania zagrożenia” wynika wprost z treści komunikatu OSP, w którym stwierdził „wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej”. W świetle powyższego OSP, w myśl powyższych regulacji prawnych posiadała kompetencję do wprowadzenia przedmiotowych ograniczeń w poborze energii w myśl art. 11d ust. 3, zaś okres i zakres terytorialny ich obowiązywania, zgodnie z treścią art. 11c ust.2 pkt 2 powołanej ustawy wprowadzono od godziny 10:00 dnia 10 sierpnia 2015 roku z informacją o zgłoszonej konieczności wprowadzenia dalszych ograniczeń w trybie art. 11 ust. 7 ustawy – Prawo energetyczne. Jak już bowiem wskazano, OSP mogło wprowadzić przedmiotowe ograniczenia do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust.7, lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin. Wskazać przy tym należy, iż jedynie realizacja działań z zachowaniem przedstawionej wyżej kolejności umożliwiła uzyskanie podstawowego celu powołanej ustawy, jakim jest zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego w kraju.

Bezsporny był w niniejszej sprawie fakt niedostosowania się przez powoda do wprowadzonych ograniczeń w poborze energii w dniach 10, 11, 12 sierpnia 2015 roku i przekroczenia przez powoda dopuszczalnego wówczas poboru mocy w łącznej wysokości 10,18605 MW w godzinie.

Wskazać dalej należy, że powód nie należy do kręgu podmiotów, które w myśl §6 ust. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła, podlegają ochronie przed wprowadzanymi ograniczeniami. Zgodnie natomiast z treścią z §8 ust. 1 i 2 wskazanego Rozporządzenia operatorzy opracowują plany wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, z uwzględnieniem zasad określonych w art. 11 ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne. W treści odwołania powód podnosił, że niezastosowanie się do ograniczeń w dniu 12 sierpnia 2015 roku było uzasadnione ochroną innego dobra – praw pracowników do pracy w warunkach zgodnych z przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa i higieny pracy. Należy tu jednak zwrócić uwagę na okoliczność, że pozwany wydając decyzję wziął pod uwagę argumentację powoda, jednak zważyć należy, że powód ustalając z (...) poszczególne wartości mocy bezpiecznej obowiązującej w 20 stopniu zasilania, powinien był uwzględnić specyfikę swojego przedsiębiorstwa. Powód na etapie zawieraniu umów lub później w drodze aneksu do umów lub po otrzymaniu planu ograniczeń, powinien był wystąpić do zmianę wartości mocy bezpiecznej. Zauważyć tu należy, iż wobec wprowadzonych ograniczeń powód nie był zobowiązany do natychmiastowego zaprzestania poboru energii, a jedynie zastosowania odpowiednich działań, przygotowanych wcześniej, których rezultatem byłoby ograniczenie poboru energii w odpowiednim zakresie, czego powód jednak nie wykonał. Mimo powzięcia wiedzy o wprowadzonych ograniczeniach, powód nie dostosował się do ograniczeń w dniach 10,11 i 12 sierpnia 2015 roku.

Zasadnie też zauważył pozwany, że powód miał możliwość zastosować się do wprowadzonych od dnia 10 sierpnia 2015 roku ograniczeń od godziny 10:00. Istotnie, powód był do tego zobowiązany, tak samo jak wszyscy inni odbiorcy. Zgodnie bowiem z treścią §12 ust. 2. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz. U. z 2007 r., Nr 133, poz. 924), komunikaty operatorów o obowiązujących stopniach zasilania, o których mowa w § 9, wprowadzanych jako obowiązujące w najbliższych 12 godzinach i przewidywanych na następne 12 godzin, są ogłaszane w radiowych komunikatach energetycznych w programie(...) (...) o godzinie 7.55 i 19.55 oraz na stronach internetowych operatorów i przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie zaopatrzenia w ciepło, które obowiązują w czasie określonym w tych komunikatach.

Zgodnie z treścią art. 56 ust. 3a ustawy – Prawo energetyczne karze pieniężnej podlega ten, kto nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3. Jak już wyżej wskazano powód nie dostosował się do wprowadzonych ograniczeń w poborze energii w dniach 10,

11 i 12 sierpnia 2015 roku na podstawie 11d ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne. Powyższe oznacza, że zaistniała przesłanka do nałożenia na powoda przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kary pieniężnej. Wymierzenie na tej podstawie kary pieniężnej ma charakter obligatoryjny. W związku z tym, uzasadnione było nałożenie na powoda kary według treści art. 56 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne. Zgodnie z jego treścią (w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania zaskarżonej decyzji) wysokość kary pieniężnej nałożonej na powoda nie przekroczyła 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym (...).

Zgodnie z treścią art. 56 ust. 6a ustawy – Prawo energetyczne Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek.

W niniejszej sprawie, przy ocenie stopnia szkodliwości czynu Sąd miał na uwadze zakres przekroczenia w dniach 10, 11 i 12 sierpnia 2015 roku o mocy 10,18605 MW w godzinie. Powyższe wynika bowiem z faktu, iż powód nie stosując się do wprowadzonych ograniczeń, dokonując przekroczenia w powyższym zakresie, w sposób bezpośredni oddziałował negatywnie na bezpieczeństwo energetyczne. Skutkiem takiego działania może być bowiem wystąpienie rzeczywistego zagrożenia w pracy całego systemu. Powyższa okoliczność świadczy o stopniu szkodliwości czynu powoda wyższym niż znikomy. Z tego względu przyjęcie, że szkodliwość czynu powoda była większa niż znikoma, uniemożliwiało odstąpienie od nałożenia na powoda kary na podstawie powołanego wyżej art. 56 ust. 3a ustawy – Prawo energetyczne.

Ponadto, pozwany w sposób prawidłowy dokonał również wymiaru kary pieniężnej nałożonej na powoda. Z treści złożonego przez powoda dokumentu wskazującego rozliczenie przychodów w 2017 roku (jako poprzedzającym rok w którym wydano zaskarżoną decyzję, k. 87 akt adm.) wynika, że nałożona na powoda kara w wysokości 30.558,00 zł jest znacznie niższa od limitu określonego treścią art. 56 ust.3 ustawy – Prawo energetyczne. Ponadto zauważenia wymaga okoliczność, iż wysokość kary jest adekwatna do wysokości dokonanego przez powoda przekroczenia. Wysokość kary pieniężnej stanowi bowiem iloczyn 3000,00 zł i łącznego przekroczenia mocy odpowiadającej MW w poszczególnych godzinach doby, po zaokrągleniu w dół pełnych złotych (10,18605 MW x 3000,00 zł) zwłaszcza, iż wartość mnożnika wynika z tego, iż pozwany wziął pod uwagę poziom najwyższej możliwej ceny rozliczeniowej za 1 MW energii elektrycznej na rynku bilansującym, tj. 1,50 zł (odnotowanej 7 stycznia 2016 roku), której należałoby się spodziewać przy ograniczonej podaży elektrycznej w okresie 10-31 sierpnia 2015 roku, którą dla celów represyjnych kary, podwoił z tytułu sankcji. Tak ustalona kara nie przekracza również możliwości płatniczych powoda. Ponadto wskazać należy, iż kara administracyjna nie stanowi odpłaty za popełniony czyn, lecz ma charakter środka przymusu służącego zapewnieniu realizacji wykonawczo – zarządzających zadań administracji agregowanych przez pojęcie interesu publicznego (wyrok TK z dnia 31 marca 2008r., SK 75/06, OTK-A 2008, Nr 2, poz. 30). Powód w toku niniejszego postępowania nie wykazał, aby nałożona kara zachwiała jego płynność finansową. Wskazać przy tym należy, iż kara w nałożonej wysokości jest relatywnie niska i zarazem adekwatna do zakresu stwierdzonego naruszenia i jego przyczyny, która tkwiła w zaniedbaniu powoda w postaci braku odpowiedniego współdziałania na etapie opracowania planu ograniczeń i ewentualnego braku odpowiedniej procedury, które uniemożliwiłyby zaistnienie przekroczeń poboru energii, wobec ustalonego planu ograniczeń. Będzie również odpowiednio odczuwalna, na tyle dolegliwa, aby spełniła swoje funkcje. Należało zatem przyjąć, iż kara w wysokości 30.558,00 zł będzie na tyle odczuwalna dla powoda, aby spełniła swoje funkcje represyjną i zapobiegawczą sprawiając, że powód, jako podmiot ukarany będzie stosował się do obowiązującego porządku prawnego, a także wychowawczą oddziałując zniechęcająco na innych przedsiębiorców do podejmowania działań niezgodnych z prawem.

Mając powyższe na względzie, Sąd na podstawie art. 479⁵³§1 k.p.c. oddalił odwołanie.

O kosztach procesu Sąd orzekł stosownie do wyników procesu na podstawie art. 98 k.p.c. oraz Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018r. poz. 265). Na koszty postępowania po stronie pozwanego złożył się koszt zastępstwa procesowego w wysokości 720,00 zł.

Sędzia SR (del.) Jolanta Stasińska